

tror, at vi meget vel kunne være tjente med den Repræsentation, vi have gennemvære Konsuler. Jeg kan ikke godt tænke mig, naar man i Spanien f. Eks. vilde gaa til Behandlingen af en ny Toldlov, at ikke vore der til Stede værende Konsuler kunde være i Stand til at indberette til vor Regering herhjemme, at en saadan Forandring paatænkte, og at vor Regering saa kunde gribe ind og søge at varetage vore Interesser, uden at vi derfor behøve at anvende saa mange Penge paa en Repræsentation nede i Madrid. Hvad endelig Bevillingen til en Repræsentant i Haag angaar, skal jeg gøre opmærksom paa, at en Nægtelse heraf indeholdes ikke i vort Forslag, vi foreslaa jo ikke, at denne Bevilling paa 27,000 Kr. gaar ud, vi foreslaa, at den nedsættes med 17,000 Kr. Der bliver altsaa 10,000 Kr. til Rest, hvoraf der vil kunne afholdes de Udgifter, som ere forbundne med en Repræsentation i Haag.

Ordføreren (Zahle): I de politiske Betragtninger, hvormed den sidste ærede Taler indledede Begrundelsen af Mindretallets Standpunkt, tegnede han et særdeles glimrende Billede af Venstres Stilling; et Billede, der virkelig var særdeles glimrende, men ikke for glimrende. Han sagde nemlig, at nu er der sket en stor Sammensmeltning mellem Højre og Venstre og de moderate, og det var sket paa den Maade, at Højre og de moderate havde „ikke nogen Tanke, ikke noget Ønske og ikke nogen Villie“. Der maa deraf sluttes, at vore Tanker og vore Ønsker og vor Villie, altsaa Venstres Tanker, Ønsker og Villie nu ogsaa ere blevne Højres og de moderates. Jeg kommer ad en anden Vej til den Slutning, at det ærede Medlem mener, at Venstre er særdeles stærkt. Han sagde nemlig: Nu er der kun 2 Partier i Landet, Venstre og Socialdemokratiet. Den ærede Taler tillægger altsaa Venstre alt det heri Landet, som ikke er Socialdemokratiet, saa bliver der i Sandhed meget til Venstre. Det Haab, det ærede Medlem nærede om, at den Kamp mellem Venstre og Socialdemokratiet, som han ønskede indledet, skulde i det lange Løb føre til, at Socialdemokratiet sejrede, kan maaske være berettiget; men jeg tillader mig at sætte mit Haab og min Forventning derimod: at naar Venstre, anført af et Venstreministerium, fører en demokratisk Reformpolitik paa Forfatningens Grund, bliver det nok alligevel Venstre, der bliver det stærkeste ogsaa i det lange Løb. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at de Ord:

Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget!, som ere saa rigtige; nu ere blevne til Virkelighed. Der er nu ingen over og ingen ved Siden af Folketinget og det af Folketinget udgaaede Ministerium. Det var naturligvis ogsaa den Mand's Tanke, der i sin Tid udtalte disse Ord, at for at det skulde blive til Virkelighed her i Danmark, at der ingen er over og ingen ved Siden af Folketinget, maatte Folketinget have et Ministerium, som det støttede sig til, og som støttede sig til Folketinget igen. Et Vidnesbyrd om, at dette er rigtigt, er det ogsaa, at den Mand, der udtalte disse Ord, netop er Medlem af det nuværende Ministerium.

Dette er, hvad jeg havde at bemærke i Anledning af de politiske Betragtninger, det ærede Medlem anstillede. Saa rettede det ærede Medlem, da han talte om sine Ændringsforslag, den Anke mod den højtærede Udenrigsminister, at han ikke havde forelagt Folketingets Finansudvalgte tilstrækkelige Oplysninger om, hvad Diplomatene udrette. Jeg maa der over for gøre opmærksom paa, at Finansudvalget har ikke tilskrevet den højtærede Udenrigsminister og begæret saadanne Oplysninger. Det vilde vi netop ikke gøre under den foreliggende Situation, hvor den højtærede Udenrigsminister saa nylig havde tiltraadt sin Stilling, og vi havde efter en mundtlig Konference med Ministeren ingen Anledning til at forlange saadanne Oplysninger, da vi fik Vished for, at den højtærede Udenrigsminister vilde søge Besparelser indførte i det videst mulige Omfang paa dette Omraade, saa snart han havde erfaringsmæssig Sikkerhed, som var tilstrækkelig til, at han kunde foretage saadanne Besparelser. Det ærede Medlem udtalte, at han nærede ingen Tillid til Fredsbureauet i Haag, og hvad deraf skulde komme, fordi han mente, at Fredstanken, naar den udgik fra Hofferne, intet var værd: den skulde vokse sig stærk gennem Folkene og faa Magt derigennem. Det sidste har det ærede Medlem Ret i, men jeg mener, man bør støtte Fredstanken, hvor den saa dukker op, hvad enten den saa er udgaaet fra Folkene eller fra Hofferne. Det er sikkert, at den russiske Kejser ved at give Stødet til Fredsbureauet i Haag har udsaaet et Frø, som maa have Spirekraft i sig. Lad det saa være Folkenes Sag at sørge for, at dette Frø kommer til at spire og vokse sig stærkt!

Det ærede Medlem gjorde en Slutningsbemærkning, da han sidst havde Ordet, hvori han udtalte Mindretallets Glæde over